

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 14. listopadu 2024 v trestní věci odsouzeného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED] v [REDACTED] bytem [REDACTED],

takto:

Ke stížnosti odsouzeného [REDACTED] [REDACTED] a poškozeného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED], se podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu **zrušuje** usnesení Okresního soudu v Klatovech ze dne 1. 8. 2024 č. j. 3 T 116/2021-606 a okresnímu soudu se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Klatovech rozhodl podle § 154 odst. 1 trestního řádu, že se odsouzenému [REDACTED] [REDACTED] ukládá povinnost nahradit poškozenému [REDACTED] [REDACTED] narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], náklady na účelné uplatnění nároku, vzniklé přibráním zmocněnce ve výši 70 356,67 Kč, kterou je odsouzený povinen uhradit poškozenému do tří dnů od právní moci tohoto usnesení. Ve vztahu ke zbývajícím požadované částce 173 987,93 Kč se návrh poškozeného zamítá.
2. Proti tomuto rozhodnutí podal stížnost jak odsouzený, tak i poškozený. Odsouzený [REDACTED] [REDACTED] nesouhlasí s částečným vyhověním žádosti poškozeného a částečné vyhovění považuje za nesprávné. Je toho názoru, že žádost poškozeného je zcela nedůvodná. Odsouzený je především toho názoru, že v tomto případě je dána existence výjimečných okolností, pro které je na místě nepřiznat poškozenému náhradu nákladů vůbec. Ustálená judikatura dospěla k závěru, že výjimečné okolnosti lze posuzovat i při rozhodování o žádosti poškozeného dle ust. § 154 odst. 1 tr. řádu. To, že stěžovateli vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, jejíž výše se měla počítat i se zohledněním přiznané majetkové újmy, současně ale neznamená, že soud musí stěžovateli náhradu nákladů přiznat v plné výši. Z důvodů hodných zvláštního zřetele, jak zmiňuje § 150 občanského soudního řádu, respektive pro povahu věci či okolnosti případu slovy § 154 odst. 2 trestního řádu, soud může výjimečně náhradu zcela či zčásti nepřiznat (z rozhodnutí Ústavního soudu České republiky vydaného v řízení vedeném pod sp. zn. IV.ÚS 2334/23). Výjimečnou okolnost odsouzený v tomto případě spatřuje ve vysoké míře spoluviny poškozeného, která byla soudy stanovena na hodnotu 40 %. Bez významu dle názoru odsouzeného není ani diametrální rozdíl mezi částkou, se kterou se poškozený k tomuto řízení připojil (více než 20 milionů korun českých), na straně jedné, a částkou, která byla shledána oprávněnou, na straně druhé. Pro případ, že by soudy shledaly (byť částečnou) důvodnost žádosti poškozeného, odsouzený uvádí: Výši odměny 1.980,- Kč za jeden úkon právní služby považuje odsouzený za nesprávnou z důvodu rozporu s následujícími závěry rozhodnutí Krajského soudu v Plzni č.j. 8 To 200/2023-563 ze dne 26.9.2023: (...) nelze přehlížet vzájemnou vyváženost odměn zmocněnců a obhájců, kteří poskytují právní služby v téže trestní věci. Odlišný postup od civilního řízení by totiž v řadě případů vedl k tomu, že by advokát dostal ve stejné trestní věci vyšší odměny coby zmocněnec než jako obhájce. Výše odměny obhájce přitom v tomto případě činí 1.500,- Kč zajeden úkon právní služby [ust. § 147 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve spojení s ust. § 10 odst. 3 písm. b) advokátního tarifu]. Požadavek poškozeného, aby při stanovení výše odměny zajeden úkon právní

služby bylo vycházeno z částky přiznané poškozenému ze strany ČKP lze vedle rozporu se závěry popsány v předcházejícím bodu považovat rovněž za rozporný s literou ust. § 10 odst. 5 advokátního tarifu, které hovoří o přisouzené částce: Z podané žádosti vyplývá, že zmocněnec poškozené nepostupoval při stanovení výše odměny za 1 úkon právní služby správně, když podle §10 odst. 5 advokátního tarifu při zastupování poškozeného v trestním řízení ve věci náhrady újmy, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, se považuje za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč; pokud byla poškozenému přisouzena jako náhrada újmy peněžní částka převyšující 10 000 Kč, považuje se za tarifní hodnotu tato peněžní částka. V tomto případě je tak tarifní hodnotou částka 100 000 Kč nikoli 200 000 Kč (z rozhodnutí Krajského soudu v Plzni č.j. 3 T 1/2024-335 ze dne 6.8.2024). Převzetí zastoupení v rámci právní porady je nutné považovat za jediný úkon právní služby [advokátní tarif považuje za úkon právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. c) další poradu s klientem přesahující jednu hodinu, z napadeného usnesení však není zřejmé, že by se jednalo o druhou právní poradu v tentýž den, ale jedinou právní poradu spadající v jeden okamžik s převzetím zastoupení].

3. V neposlední řadě odsouzený poukazuje i na chování poškozeného během přípravného řízení a řízení před soudy, kdy vědomě uváděl nesprávné skutečnosti ohledně jeho podnikání, aby získal co nejvyšší majetkový prospěch. Rovněž ani nelze opomenout tu skutečnost, že závažné zranění si de facto zavínil svým chováním (viz svědecké výpovědi soudních znalců z oboru zdravotnictví), když jako vlastník řidičského průkazu (i s ohledem na judikaturu NS a US ČR) měl vědět, že musí být za jízdy připoután bezpečnostními pásy, což neučinil a neučinil tak, ani po poučení odsouzeným, což bylo opakovanými výsledky svědků jednoznačně prokázáno. Odsouzený s ohledem na shora uvedené navrhuje, aby nadřízený soud napadené usnesení Okresního soudu v Klatovech č.j. 3 T 116/2021-606 ze dne 1.8.2024 zrušil a znovu rozhodl tak, že žádost poškozeného se zamítá.
4. Poškozený ■■■■■ prostřednictvím zmocněnce Mgr. ■■■■■ podal rovněž stížnost. Nesouhlasí se stanovením tarifní hodnoty na částku 21.508 Kč. Soud měl vycházet z uplatněné částky nároku poškozeného na bolestném ve výši 330.671 Kč a ztížení společenského uplatnění ve výši 1.681.715 Kč snížených z důvodu spoluzavinění o 40%, tedy celkem z částky 1.207.431,75 Kč (198.402,75 Kč + 1.009.029 Kč). Pokud by nedošlo k uplatnění nároku v uvedené výši, mohla by Česká kancelář pojistitelů („ČKP“) požadovat část vyplacené újmy od poškozeného zpět, a to z titulu bezdůvodného obohacení. Pro poškozeného tak bylo nutné mít odůvodněno vyplacení částky ze strany ČKP. Pokud by se odvolací soud neztotožnil s argumentací uvedenou shora a v Návrhu poškozeného na přihlání náhrady nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu újmy, měl soud prvního stupně dle své vlastní argumentace v Usnesení zohlednit také okamžik, kdy došlo k vyplacení části nároku na náhradu újmy ze strany ČKP. Na základě sdělení ze strany ČKP ze dne 7.3.2022 došlo následně k vyplacení poškozenému části újmy ve výši 1.009.029 Kč. Již samotná skutečnost, že tato částka byla samotnou ČKP vyplacena, odůvodňuje účelnost takového nároku poškozeného. S touto částkou tak mělo být kalkulováno pro tarifní hodnotu ve smyslu § 8 odst. 1 AT, a to minimálně pro úkony právní služby, které byly provedeny před vyplacením uvedené části újmy, konkrétně se jedná o tyto uplatněné úkony: 1x převzetí a příprava právního zastoupení, 1x (první) porada s klientem dne 15.6.2020, 1x účast na výsledku obviněného dne 16.9.2020 (substituce Mgr. ■■■■■ 1x prostudování spisu při skončení vyšetřování v ■■■■■ účast na soudním jednání u OS Klatovy dne 1.2.2022. Usnesení je proto ve svém důsledku nesprávné, když nezohledňuje tarifní hodnotu výše peněžitého plnění, které poškozený uplatnil a která mu byla z části také přiznána, resp. uhrazena ze strany ČKP, a moment vyplacení - tj. pro úkony, které byly činy v době, kdy ČKP dosud neuhradila, měla být tarifní hodnota počítána z celkové vyplacené a přisouzené částky a úkony po uhrazení části újmy jen z částky přisouzené.
5. S ohledem na shora uplatněnou argumentaci a nepřiměřenost rozhodnutí soudu prvního stupně s ohledem na jím uplatněnou újmu spočívající v nákladech na přizvání zmocněnce navrhl, aby odvolací soud změnil napadené Usnesení tak, že se mu přiznává nárok na náhradu nákladů

potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu újmy, a to v celém uplatněném rozsahu, alternativně pak alespoň v jeho části dle shora uvedeného, tj. se zohledněním okamžiku vyplacení části újmy.

6. Krajský soud v Plzni z podnětu podaných stížností přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
7. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Nebyla správně stanovena výše nákladů poškozeného potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy, včetně počtu úkonů, za něž náleží odměna a zejména pak bylo napadené usnesení nedostatečně zdůvodněno.
8. Z odůvodnění napadeného usnesení a ze spisu bylo zjištěno, že Okresní soud v Klatovech rozsudkem ze dne 2.2.2023 uznal obžalovaného ■■■■■ ■■■■■ vinným ze spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 12 měsíců, a dále trest zákazu činnosti na dobu 12 měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozené ■■■■■ ■■■■■ pojišťovně ■■■■■ škodu 166 083 Kč a ■■■■■ ■■■■■ nemajetkovou újmu ve výši bolestného v částce 92 265,75 Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 403 613,40 Kč a se zbytky uplatněných nároků byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Odvolání obžalovaného i státní zástupkyně proti rozsudku ze dne 2.2.2023 bylo zamítnuto usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 2.5.2023 sp. zn. 9 To 117/2023. Z odůvodnění rozsudku tak vyplývá, že poškozený požadoval bolestné ve výši 330 671,25 Kč, z části bylo ve výši 176 895 Kč již uhrazeno a zbývající bolestné ve výši 153 776,25 Kč soud ponížil s ohledem na zjištěné spoluzavinění v rozsahu 40 % na částku ve výši 92 265,75 Kč, jejíž náhradu uložil obžalovanému. Obdobně postupoval i v případě uplatněného nároku na nemajetkovou újmu v podobě ztížení společenského uplatnění. Poškozený požadoval 1 681 715 Kč, bylo mu již vyplaceno 1 009 026 Kč. Zbývající nárok soud opět ponížil o zjištěné spoluzavinění poškozeného na částku 403 613,40 Kč a tuto částku uložil obžalovanému uhradit. Ostatní nároky na nemajetkovou újmu, ušlý zisk, odbytné a další nároky nebyly akceptovány a poškozený byl se zbytky uplatněných nároků odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. V této trestní věci pak obžalovaný podal dovolání. Nejvyšší soud ČR usnesením ze dne 29.11.2023 sp. zn. 7 Tdo 805/2023 zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 2.5.2023 sp. zn. 9 To 117/2023 a rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 2.2.2023 sp. zn. 3 T 116/2021 a také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Okresnímu soudu v Klatovech bylo příkázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. V průběhu řízení o podaném dovolání pak zmocněnec poškozeného ■■■■■ ■■■■■ Mgr. Ing. ■■■■■ ■■■■■ LL.M. podal návrh poškozeného na přiznání náhrady nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu újmy ve výši 184 529,90 Kč včetně DPH. Za tarifní hodnotu považoval částku 495 879,15 Kč, tu bere jako rozdíl mezi celkovou výší škody způsobené přečinem a pojistným plněním, které poškozenému poskytla Česká kancelář pojistitelů. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu a vrácení věci k novému projednání vyhlásil Okresní soud v Klatovech dne 8.2.2024 rozsudek, jímž opětovně uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 12 měsíců, uložil mu trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu mu byla uložena povinnost uhradit poškozené ■■■■■ ■■■■■ pojišťovně ■■■■■ škodu ve výši 166 083 Kč a ■■■■■ ■■■■■ nemajetkovou újmu ve výši bolestného v částce 92 265,75 Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 403 613,40 Kč a se zbytkem uplatněných nároků byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. K odvolání obžalovaného pak Krajský soud v Plzni rozhodl rozsudkem ze dne 23.5.2024 sp. zn. 9 To 104/2024, jímž zrušil rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 8.2.2024 ve výroku o uložení trestu zákazu činnosti a ve

výroku o náhradě nemajetkové újmy poškozenému [REDACTED] a podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu rozhodl tak, že obžalovaný je povinen podle § 228 odst. 1 trestního řádu zaplatit poškozenému [REDACTED] na nemajetkovou újmu ve formě bolestného částku 21 508 Kč. Se zbytkem uplatněného nároku pak byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, jinak zůstal rozsudek nezměněn. Výrok o náhradě nemajetkové újmy pak krajský soud upravitel s tím, že pokud poškozený požadoval bolestné 330 671 Kč a bylo mu již na bolestném vyplaceno 176 895 Kč, zůstalo neuhrazeno bolestné ve výši 153 776 Kč a tuto částku ponížil okresní soud o 40 % a přiznal na bolestném 92 265 Kč. Krajský soud dospěl k závěru, že správným postupem je takový postup, že od částky, kterou poškozený požadoval, je třeba odečíst nejprve 40 %, což je míra spoluviny poškozeného, kterou určil okresní soud, pak zjišťovat, jaké částky už uhradila poškozenému příslušná pojišťovna, a to jak na bolestné, tak na ztížení společenského uplatnění a teprve poté je třeba ponížít požadované částky o plnění, které poskytla pojišťovna. Poškozený na bolestném požadoval 330 671 Kč. Po odečtení částky 40 % se dostáváme k částce 198 402,75 Kč. Z toho pojišťovna na bolestném plnila 176 895 Kč a k úhradě na tuto složku nemajetkové újmy zůstává částka 21 508 Kč. Obdobně odvolací soud postupoval, pokud jde o ztížení společenského uplatnění. Tam poškozený požadoval částku 1 681 715 Kč. Po ponížení o 40 % se dostaneme na částku 1 009 029 Kč. Přesně tuto částku poškozenému pojišťovna vyplatila a k povinnosti obžalovaného platit na tuto formu nemajetkové újmy již nic nezbývá.

9. Po skončení řízení poškozený [REDACTED] zastoupený zmocněncem Mgr. Ing. [REDACTED] LL.M. podal návrh na přiznání náhrady nákladů potřebných k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody s tím, že soudem bylo poškozenému přiznáno celkem 1 207 431,75 Kč. Pojišťovna hradila větší část před právní mocí odsuzujícího rozsudku. Navrhl, aby odsouzenému byla uložena povinnost nahradit poškozenému náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody ve výši 184 529,90 Kč včetně DPH, které pak doplnil o další úkony po vrácení věci na celkovou částku 244 344,60 Kč včetně DPH. Po uplatnění nároku poškozeného poškozený udělil plnou moc Mgr. [REDACTED] LL.M. a oznámení o převzetí právního zastoupení bylo doručeno okresnímu soudu 10.7.2024.
10. Okresní soud k návrhu poškozeného [REDACTED] původně zastoupeného Mgr. Ing. [REDACTED] LL.M. rozhodl podle § 154 odst. 1 trestního řádu o povinnosti odsouzeného nahradit poškozenému náklady na účelné uplatnění nároku vzniklé přiřazení zmocněnce ve výši 70 356,67 Kč. Ve vztahu ke zbývajícím požadované částce 173 987,93 Kč návrh poškozeného zamítl. Soud konstatoval, že poškozený vycházel z tarifní hodnoty 1 207 431,75 Kč, za jeden úkon právní služby účtoval částku 13 140 Kč. Okresní soud konstatoval, že podle § 10 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu se při zastupování poškozeného v trestním řízení ve věci náhrady újmy považuje za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč. Pokud byla poškozenému přisouzena jako náhrada újmy peněžitá částka převyšující 10 000 Kč, považuje se za tarifní hodnotu tato peněžní částka. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni z 23.5.2024 byla přiznána na náhradě nemajetkové újmy částka 21 508 Kč a z této pak okresní soud vypočítal mimosmluvní odměnu za jeden úkon právní pomoci 1 980 Kč. Krajský soud musí konstatovat, že v právní praxi se vyskytují různé názory na výpočet odměny za jeden úkon právní služby. Krajský soud pak po zvážení veškeré judikatury, která se vztahuje k dané otázce, dospěl k závěru, že lze odkázat na aktuální rozhodnutí Ústavního soudu, tedy usnesení ze dne 14.2.2023 sp. zn. I. ÚS 198/23, s jehož argumentací se krajský soud ztotožnil. Toto rozhodnutí Ústavního soudu odkazuje i na další judikaturu, která se danou problematikou zabývá. Ústavní soud ve svých rozhodnutích opakovaně zdůrazňuje, že v řízení o ústavních stížnostech proti rozhodnutí obecných soudů o nákladech řízení, zejména pak v adhezním řízení, je maximálně zdrženlivý, a to i právě s ohledem na to skutečnost, že má být poskytována náhrada nákladů toliko účelně vynaložených, nicméně zůstává zachován požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí. Obecně je konstatováno, že byl-li poškozenému jím uplatněný nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích alespoň zčásti přiznán, má při náhradě nákladů též nárok na úhradu nákladů vzniklých přiřazením

zmocněnce. Podmínkou však je, že musí jít o náklady účelně vynaložené. Ve smyslu § 154 odst. 1 trestního řádu je třeba hodnotit jak potřebnost jednotlivých úkonů právní služby, tak i přiměřenost výše sazby za úkon, jakož i přiměřenost celkové výše nákladů vůči celkové částce přiznané poškozenému na náhradu újmy, a to s ohledem na konkrétní okolnosti případu a jejich případný dosah na odsouzeného. Citované rozhodnutí Ústavního soudu poukázalo i na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.5.2021 sp. zn. 25 Cdo 3771/2020, ve kterém Nejvyšší soud stanovil, že odměna advokáta u věcí náhrad nemajetkové újmy se vypočte z paušální tarifní hodnoty 50 000 Kč, a to za analogického použití § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu. Krajský soud má za to, že z hlediska sjednocení justiční praxe by se mělo stejným způsobem postupovat i v trestním řízení. Postup podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu se uplatní nejen při výpočtu odměny advokáta v řízení o nárocích na náhradu nemajetkové újmy na zdraví podle občanského zákoníku, jak dovodil Nejvyšší soud v citovaném rozhodnutí, ale i při stanovení odměny za jeden úkon právní služby zmocněnci poškozených v trestním řízení. Krajský soud má tedy za to, že při stanovení odměny za úkon zmocněnci zastupujícího poškozené v adhezním řízení, v němž je vznesen požadavek na náhradu nemajetkové újmy, se ve vztahu k tomuto nároku vychází z tarifní hodnoty stanovené podle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu, tedy z částky 50 000 Kč. Tato částka je platná i pro případ, kdyby se oprávněný, respektive poškozený, domáhal částky nižší. Za této situace pak při použití ustanovení § 9 odst. 4 písm. a), § 7 bod 5 advokátního tarifu činí odměna za jeden úkon částku 3 100 Kč. Nelze přehlédnout, že při poskytování právních služeb zmocněnce bylo až do 31.12.2021 v platnosti ustanovení § 12a advokátního tarifu, dle jehož prvního odstavce sazby mimosmluvní odměny podle § 7 za úkony právních služeb ustanoveného obhájce či zmocněnce v trestním řízení se snižují o 20 %. Tímto ustanovením advokátního tarifu se okresní soud vůbec nezabýval.

11. Okresní soud tedy v dané trestní věci vycházel z nesprávně stanovené mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby, když vycházel toliko z částky přiznané krajským soudem v rozsudku ze dne 23.5.2024, když však je ze spisu zřejmé, že v prvním hlavním líčení dne 1.2.2022, které jako první bylo nařízeno po podání obžaloby, zmocněnec poškozeného se připojil s nároky na náhradu škody, a to bolestné výši 330 671,25 Kč, ztížení společenského uplatnění ve výši 1 681 715 Kč, další nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč, ušlý zisk ve výši 749 510 Kč, ušlý zisk v důsledku ztráty kvality života poškozeného ve výši 22 500 000 Kč, náklady za znalecké posudky ve výši 12 075 Kč a náklady na přizvání zmocněnce, které budou vyčísleny následně. Při svém rozhodování se dle názoru krajského soudu nalézací soud nedostatečně vypořádal i s hodnocením účelnosti jednotlivých úkonů právní služby, tedy zda šlo o úkony účelně vynaložené, například konstatuje okresní soud, že 15.6.2020 převzal zmocněnec v zastoupení poškozeného a vykonal tak úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Protože poškozený si zvolil vlastního zmocněnce, je samostatným úkonem právní služby i následná porada mezi zmocněncem a poškozeným, která se uskutečnila ve stejný den. Soud měl postupovat podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a stanovit odměnu pouze za jeden úkon převzetí přípravy zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb. Přiznal účast zmocněnce u výslechu odsouzeného, tehdy obviněného dne 16.9.2020. Přiznal i odměnu za prostudování trestního spisu při skončení vyšetřování dle § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu, ačkoliv takového úkonu se zmocněnec nezúčastnil, když prostudování pro zmocněnce bylo plánováno na 2.11.2021 (č.l. 171). Okresní soud se pak bude muset vypořádat i s účastí zmocněnce poškozeného na dalších hlavních líčení. Své závěry ohledně přiznaných odměn zmocněnci poškozeného musí podrobně zdůvodnit a musí se vypořádat i s tím, zda již nebyly tyto nároky třeba i zčásti uspokojeny cestou České kanceláře pojistitelů, když například v přípise České kanceláře pojistitelů zmocněnci poškozeného na č.l. 200 je konstatováno, že došlo k poukázání plnění za náklady spojené s právním zastoupením v částce 31 944 Kč. I tyto platby by pak měly být v případě rozhodování okresního soudu zohledněny.
12. Okresní soud se dopustil pochybení, pokud své rozhodnutí nezaslal i původnímu zmocněnci poškozeného, který právě svým podáním dal k rozhodnutí podnět. Vzhledem k tomu, že byla

zjištěna i další pochybení ze strany okresního soudu a bylo nutno napadené usnesení zrušit, nebyla věc vrácena s tím, že je nutné usnesení doručit i k původnímu zmocněnci Mgr. Ing. ■■■■■ ■■■■■ LL.M., nikoliv pouze nově zvolenému zmocněnci, který pak podával stížnost.

13. Krajský soud v Plzni tedy z podnětu podaných stížností postupoval podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu a zrušil napadené usnesení Okresního soudu v Klatovech ze dne 1.8.2024 a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 14. listopadu 2024

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková v. r.